

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *E 05 b 3/04*

Nr 5303.

Kl. 68 a 72.

Friedrich Wilhelm Kiekert
(Heiligenhaus, Niemcy).

Umocowanie klamek w drzwiach.

Zgłoszono 1 grudnia 1924 r.

Udzielono 1 lipca 1926 r.

Pierwszeństwo: 3 grudnia 1923 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy umocowania obu klamek w drzwiach, przyczem klamki te łączy się dwoma okrągłymi w przekroju trzpieniami, przechodzącymi przez odpowiednie otwory, wywiercone w orzeszku zamka.

Oba trzpienie są umocowane stosownie do wynalazku wspólnie na jednej z klamek, a po przesunięciu ich przez orzeszek zamka nasadza się na nie drugą klamkę i ustala śrubę stożkową, wkręconą w trzon tej ostatniej, a następnie zakrywa tulejką zewnętrzną nakładki.

Załączony rysunek uwidacznia przedmiot wynalazku. Fig. 1 wyobraża częściowy widok zamka z boku, fig. 2 przedstawia jego częściowy przekrój poprzeczny, fig. 3 wskazuje przekrój poziomy tegoż zamka, a fig. 4 wskazuje przekrój klamki wzdłuż linii A — B fig. 3.

Dwa trzpienie 1 i 2 są umocowane nieruchomo w klamce 3 za pomocą nitów 4 lub w inny sposób. Przy zakładaniu zamka trzpienie te przesuwają się przez odpowiednie otwory w orzeszku 5 zamka. Drugą klamkę 6 nasuwa się na trzpienie 1 i 2 wydrążeniami 7 i 8. W trzonie klamki 6 znajduje się otwór 9, do którego można wprowadzić gwintownik w celu nagwintowania tego otworu, poczem w otwór między sworznie 7 i 8 wkręca się zaopatrzoną w łeb stożkowy śrubę 10. W ten sposób osiąga się trwałe osadzanie klamek. Po nasunięciu umocowanych w nakładce 11 tulejek 12 miejsca przytwierdzenia klamki zostają zasłonięte, a rozłączenie klamki jest utrudnione.

Ponieważ pomiędzy trzpieniami 1 i 2 można nagwintować otwór dla śrubki 10 w miejscu dowolnem, więc podobne połącze-

nie klamek można zastosować do drzwi o różnej grubości. Otwór dla śrubki 10 można naciąć w ten sposób, aby gwint jej chwycił również trzpienie 1 i 2, wobec czego po wkręceniu między nie śrubki 10 sworznie te zostaną unieruchomione.

Zastrzeżenie patentowe.

Umocowanie klamki w drzwiach zapomocą dwóch położonych obok siebie trzpień, osadzonych nieruchomo w trzonie jednej klamki, przechodzących następnie przez

dwa odpowiednie otwory orzeszka zamka i wpuszczonych w zagłębienia, wydrążone w trzonie drugiej klamki, przyczem pomiędzy trzpienie jest wkręcona łącząca śruba ze stożkowym łbem, znamienne tem, że otwór (9) dla łączącej śrubki (10) ze stożkowym łbem jest odpowiednio wywiercony i nagwintowany w trzonie drugiej klamki.

Friedrich Wilhelm Kiekert.

Zastępca: M. Skrzykowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

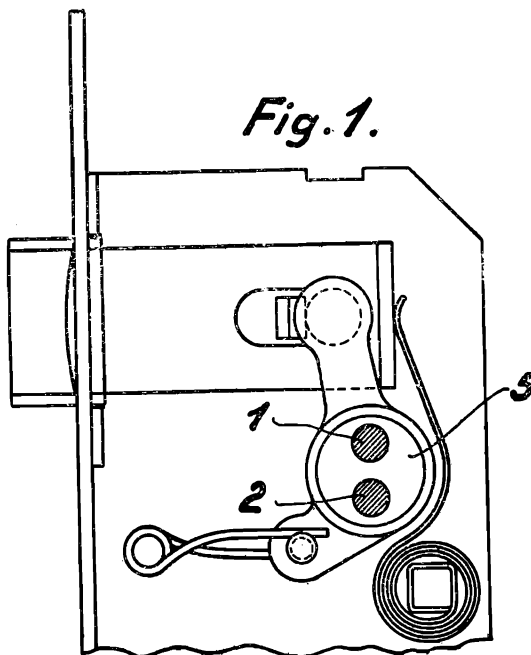
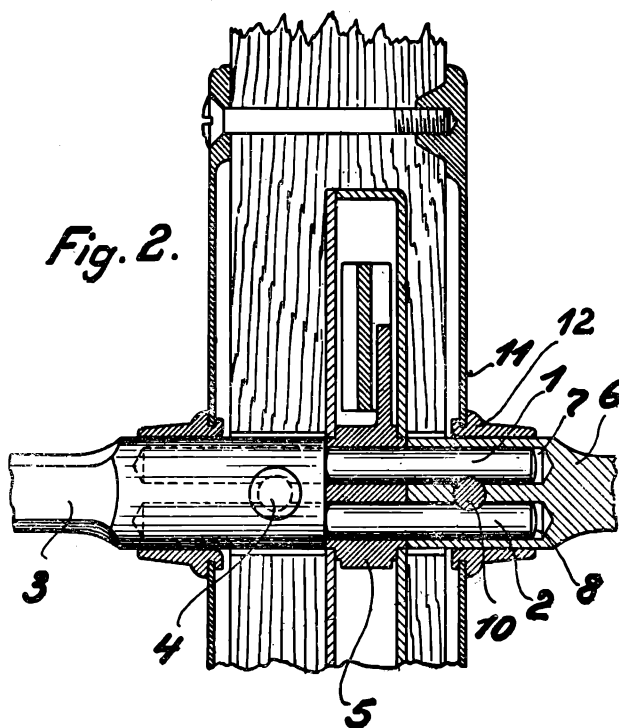

Fig. 2.

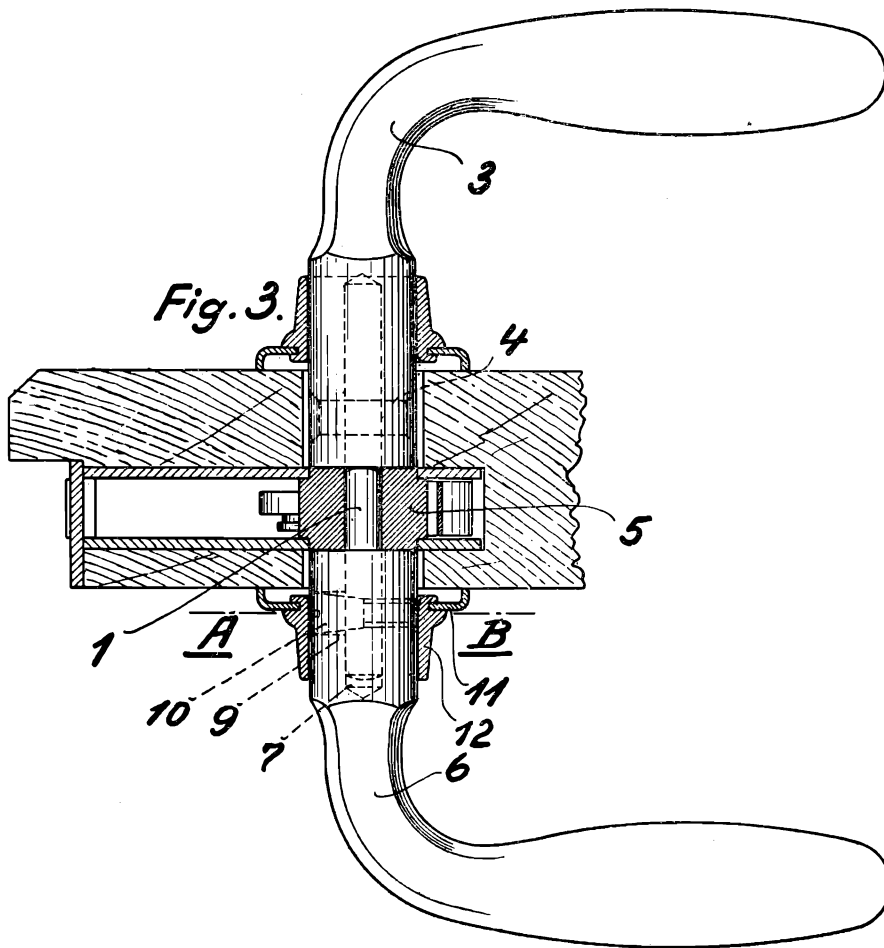

Fig. 4, A-B.

